

[L. Rasmussen.]

bevist om, at Afrustning er den rigtige Vej for Danmark. Det blev i 1922 — altsaa for 6 Aar siden — meddelt Folketorfbundet, at i Løbet af 5 Aar vilde Danmark gennemføre en Ordning som angivet, og at det var absolut nødvendigt at have det, man da foreslog, naar vi skulde overholde vore internationale Forpligtelser. Nu siger den højtærede Forsvarsminister: Hvis vi i Dag — 6 Aar efter — skal gennemføre det, vi foreslog i 1922, skal vi bruge 30 Mill. Kr. en Gang for alle og 5 Mill. Kr. aarlig til Nybygninger. Men samtidig foreslaar han selv dog kun en Bevilling paa 2,8 Mill. Kr. Det, jeg spørger om, er altsaa, om *det* ikke er at give Udlandet fuldkommen vildledende Oplysninger om danske Forhold. Men hertil svarer den højtærede Udenrigsminister: Naar der er Villie, er der ogsaa Evne. Har den højtærede Udenrigsminister taget Medansvaret for, at vi nøjes med 2,8 Mill. Kr. i Stedet for det oprindelig foreslaede?

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg skal sige til den ærede sidste Taler, at ikke alene har han ikke Lov til paa nuværende Tidspunkt at benytte de Udtalelser, som af Ministeriet er tilsendt det Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Rigets Forsvar — det er jo ogsaa paataalt af Formanden for Udvalget —, men hvad værre er, han gør et fuldkomment Misbrug af disse Oplysninger. Gud ved, hvor tidt det ærede Medlem har kredset om disse 60 pCt., Flaaden skulde være under Normalen. Der er aldeles ikke her Tale om noget eksakt Tal. Der var stillet ganske bestemte Spørgsmaal, som jeg har anmodet Ministeriets Embedsmænd om at besvare, og det ærede Medlem vil se af Formen, at det er ikke mig, som svarer, men at jeg har videresendt til Udvalget den Besvarelse af Spørgsmaalene, som jeg har anmodet Direktøren i Marineministeriet om at afgive. Hvem siger, at vi i Løbet af 10 Aar med Hensyn til Flaaden skal være oppe paa en Standard, om hvilken man kan sige, at den er fuldt og helt, som den skal være? Det er jo den Slags Ting, der skal forhandles om indenfor Udvalget. Det ærede Medlem gør den største Misbrug af Udtalelser, som Udvalget har faaet som fortrolige, i hvert Fald foreløbig, idet det ikke er Meningen, at man skal diskutere den Slags Ting, inden Sagen til sin Tid kommer til Forhandling paa ny her i Rigsdagen.

Saa vil jeg for Resten benytte Lejligheden til i Anledning af det ærede Med-

lem Hr. Dahlgaards sidste Udtalelser om at erkende Sandheden af, at vi ikke kan forsvare os — det er jo stadig det, vi hører fra radikal Side — at sige, at vi kan altid gøre vor Pligt, og det, vi fremholder for det danske Folk, er, at vi ikke skal luske os fra vor Pligt. Det ærede Medlem kan blot se hen til andre smaa Lande — hvad jeg har sagt den ene Gang efter den anden — som f. Eks. Belgien, Finland, kort sagt alle de smaa Lande, vi kan sammenlignes med, de har gjort deres Pligt, og det er netop ogsaa det, vi skal gøre her for Danmarks Vedkommende.

L. Rasmussen: Jeg slaar altsaa fast, at den højtærede Udenrigsminister ikke mener at kunne svare paa, om det kan anses for forsvarligt at give Udlandet Oplysninger i 1922, som man i Dag maa erkende absolut ikke gjorde Fyldest. Endvidere vil jeg hævde, at jeg ikke har gjort Misbrug af de Oplysninger, vi har faaet af Ministeren. Naar vi i et Udvalg spørger, hvad det vil koste at gennemføre en Ordning, og vi saa faar en Finanslov, hvor Ministeren ikke opfører disse Poster, saa er det aldeles ikke illoyalt at gøre opmærksom paa dette, da Ministeren har meddelt os, at hvis Ordningen skal gennemføres, skal vi bruge 30 Mill. Kr. en Gang for alle og 5 Mill. Kr. aarlig; nu skal vi altsaa nøjes med 2,8 Mill. Kr. Jeg nævner dette for at vise, hvor megen Alvor der er i det, man fra de konservative Partiers Side anser for at være Danmarks Livssag.

Hermed sluttede Forhandlingen om disse Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 326—331
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 349
forkastedes med 69 Stemmer mod 64.

Ændringsforslag Nr. 332 ansaas som
forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 349.

Ændringsforslagene Nr. 333—335
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 336—338 og
Ændringsforslagene Nr. 342, 343 og 345
ansaaes som

forkastede efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 349.